

simpel. Mere Arbejde bliver der selvfølgelig, hvor der er 4 eller endnu flere Kandidater, men det vil meget let kunne overkommes.

Jeg skal foreløbig indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale denne Afstemningsmaade, som jeg kalder „subsidiær Stemmegivning“, til Medlemmernes velvillige Overvejelse og Drøftelse. Og jeg vil, idet jeg slutter, vende mig til den højtærede Minister og sige, at jeg var glad over hans Udtalelser ved første Behandling her i Salen, som vidnede om, at den højtærede Minister baade forstaar og sympatiserer med den Valgmaade, jeg her har fremstillet. Det vilde være en stor Støtte, hvis den højtærede Minister vilde gøre sig til Talsmand for den og tage den op, saa ville sikkert mange med større Fortrøstning slutte sig til den, end naar jeg staar som enlig Mand her i Tinget og taler for den.

Formanden: I Anledning af Udtalelser i Dag af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) skal jeg gøre opmærksom paa, at det ikke er rigtigt, naar det ærede Medlem sagde, at et lignende Forslag som det, der er stillet under Nr. 19 i Aar, var til Behandling i Fjor. Jeg skal nemlig oplyse, at i Samlingen 1909—10 udtalte jeg, den Gang Lovforslaget om Grundlovsændringen sættes under Behandling — det findes Spalte 5629 —: „Jeg vil ikke modsætte mig, at den følgende Sag paa Dagsordenen“, — det var Valgkredsordningen — „omtales under Behandlingen af denne Sag, men jeg vil allerede nu gøre opmærksom paa, at der til detsidste Lovforslag er stillet Ændringsforslag af to ærede Medlemmer, nemlig de Herrer Ellinger og Hammerich, som gaar ud paa at ændre Grundloven. Da dette ikke kan ske ved et Ændringsforslag til et almindeligt Lovforslag, kunne disse Ændringsforslag ikke komme til Afstemning, men jeg ser ikke, at der er noget til Hinder for at omtale de Tanker, som de ere Udtryk for“. Det er det samme, der er sket i Dag. Det ærede Medlem har altsaa Lov til at tale om de Tanker, Ændringsforslaget er Udtryk for. Men Ændringsforslaget blev i Samlingen i Fjor ikke behandlet og ikke taget tilbage, det betragtedes som bortfaldet.

J. Sørensen: Jeg vil gerne støtte den Tanke, der kommer frem i Udvalgsfjortallets Betænkning, og som ogsaa er fremhævet her af den ærede Ordfører, nemlig

at tage under Overvejelse, om vi ikke skulle nøjes med en mindre Forøgelse af Folketingskredsens Antal end det, der er nævnt i nærværende Lovforslag. Jeg tror ikke, der i Befolkningen er Stemning for en saa stærk Forøgelse af Folketingskredsens Antal, ja, der er vel slet ikke Stemning for nogen som helst Forøgelse i saa Henseende, jeg tror endda en stærk Uvillie derimod. Under de nuværende finansielle Forhold kunde det maaske ogsaa være mere passende, at vi nøjedes med en mindre Forøgelse end den i Lovforslaget omtalte. Det, der har været Hovedhensigten, var at opnaa en retfærdig Valgkredsfordeling, saaledes at man undgik at nedlægge nu bestaaende Valgkredse. Men det mener man ogsaa at kunne naa ved en mindre Forøgelse af 6 til 7 Valgkredse i Stedet for den, der nu foreslaas i Lovforslaget. Forøgelsen vil da ganske vist saa godt som udelukkende falde i København. Men selv om Jyderne med det, der foreslaas i Lovforslaget, faa nogen Forøgelse, vil Forøgelsen alligevel falde herovre med det samme Forhold, saa jeg kan ikke indse, at dette skulde være til Hinder for, at vi gik til dette mindre Antal Kredse. Tværtimod, Forholdene, som de nu ere, opfordre i højeste Grad til at tage Hensigtsmæssigheden heraf under alvorligste Overvejelse. Jeg synes, at man passende kunde sætte en Maksimumsgrænse i Grundloven ved det Antal Kredse, man saa besluttede sig til. Hvis vi komme til at gaa til Valg endnu en Gang paa den nuværende Valgkredsordning, vil den være saadant noget som 20 Aar gammel, og i den Tid er der sket en meget stærk Forskydning af Forholdet mellem Indbyggerantallet for Land og By. De sidste Folketællinger vise imidlertid ikke en saadan stærk Forskydning, og der er derfor Sandsynlighed for, at den Valgkredsordning, som vi nu træffe, vil kunne vare over et endnu længere Tidsrum. Der kunde derfor være Rimelighed for i Grundloven at sætte Maksimumsgrænsen ved det Antal Folketingskredse, man nu bestemte sig til. Det kan alligevel aldrig blive helt retfærdigt at dele en enkelt større Kreds i to. Den Tid vil dog komme, da man bliver nødt til at optage en ny Kredsinddeling indenfor den bestaaende Ramme, indenfor dette bestemte Antal Folketingskredse. Om dette Tilfælde indtræder om 30 eller om 50 Aar, synes jeg, vi kunne tage os temmelig let. Maksimumsgrænsen burde derfor sættes ved det Antal Kredse, som man nu gaar til.